Poškodzovanie ľudského mozgu

Uverejnené 28.8.2022 na stránke Heinza Grilla
Po nemecky: https://heinz-grill.de/zerstoerung-menschlichen-gehirns-corona/
Po slovensky: uverejníme, keď bude preklad na stránke

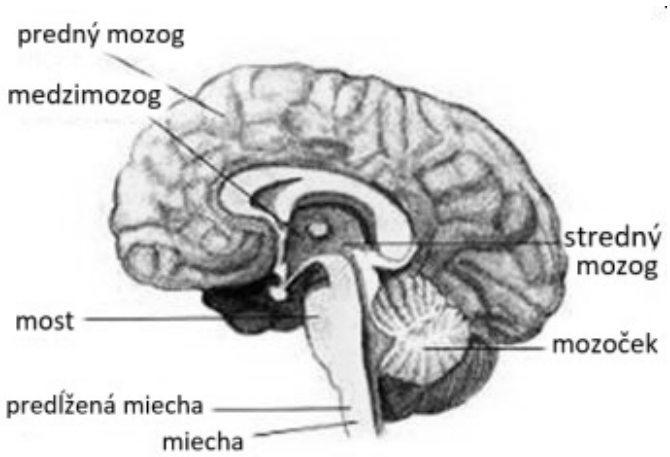

Nemecký minister zdravotníctva Karl Lauterbach povedal bez uvedenia hlbšieho a odborne podloženého odôvodnenia nasledovné slová: „Mozog je fascinujúci orgán, stále lepšie rozumieme tomu, ako funguje. Len škoda, že ho neprestajne poškodzujú opakujúce sa útoky covidu."[1]

V prípade komplikácií ochorenia na koronu iste je možné detekovať dobýjanie sa vírusov priamo do nervového systému. Napriek tomu v hodnotení Karla Lauterbacha sa nachádza veľmi závažná chyba, ktorá uvádza chorobu do interpretačnej dimenzie čisto fyzického hodnotenia. Neberú sa už do úvahy príznaky strachu, ktoré obsahuje vyššie uvedený citát, a ešte menej pozornosti sa venuje celostnému duchovnému pohľadu. Žiadna vírusová infekcia, či už prebieha neškodne alebo má komplikovaný priebeh, nemôže vzniknúť z čisto fyzických symptómov, ale je skôr vyjadrením vplyvov, ktoré pochádzajú z väčšieho okolia a v koniec koncov zo skutočne existujúcej duchovnej reality, klenúcej sa ponad tú fyzickú. Je veľký rozdiel, či sa táto nadradená, jemnejšia rovina prejaví v podobe víru alebo iných degeneratívnych ochorení, ako je artérioskleróza, ktorá zužuje cievy a môže v dôsledku nedostatočného prietoku krvi poškodiť aj nervový systém.

Mozog je naozaj fascinujúci orgán, ktorý podlieha mnohým vplyvom. Napríklad pri preťažení látkovej výmeny, keď sa v dôsledku nezrovnalostí v tráviacom systéme vylučuje mnoho toxínov, môže dôjsť k pomerne neškodnému ochoreniu migrény so známymi silnými bolesťami hlavy. Vonkajšie vplyvy, akými sú neustále nervové vzruchy a strachy, tiež silne pôsobia na zmyslové nervy a časom narušia prirodzenú, zdravú a pokojnú schopnosť jednotlivých nervov reflektovať.

Ďalej existuje celý rad ťažkých ochorení, ktoré vedú k degenerácii nervového systému a ktoré narúšajú tvorbu hodnotných substancií formujúcich a udržiavajúcich vedomie. Meningitída a encefalitída môžu v mozgu a mieche spôsobiť nezvratné poškodenia. Popri typických zápalových ochoreniach existuje celý rad degeneratívnych ochorení, ktoré prebiehajú v samotnom nervovom systéme. Počíta sa k nim stále častejšia Parkinsonova choroba, skleróza multiplex alebo amyotrofická laterálna skleróza. Procesy Alzheimerovej choroby a rôzne iné formy demencií sa tiež veľmi často dajú pripísať bezprostrednej degenerácii samotného nervového systému.

K známym a preskúmaným obrazom chorôb dnes pristupuje nový jav, ktorý ešte nie je prebádaný. Obvykle sa vedecké výsledky výskumu rozvinú až v momente, kedy už prebehlo dostatočné množstvo výskumov a analýz na fyzickom tele. Telo a stav nervového systému sú pre medicínu ústredné a vychádzajúc z analýz, ktoré sa na nich vykonali, choroby získavajú svoje charakteristiky s typickými morfologickými a biochemickými zmenami. Z tohto dôvodu je možné prípadne dospieť k záveru, že infekcia koronavírusom môže vyvolať určité poškodenie až do nervového tkaniva; prehliada sa však skutočný a podstatný fakt, že existujú vplyvy najzávažnejšieho druhu, ktoré vo všeobecnosti spôsobujú opakované zápaly a zvyšujúcu sa degeneráciu. Karl Lauterbach projektuje na vírus to, čo sa odohráva v kultúre a v príbehoch lží v dnešnom svete a čo má výrazný deštruktívny vplyv na ľudský mozog.

Podľa duchovného bádania sa dajú rozpoznať jemnejšie a ďalekosiahlejšie súvislosti. Prítomné vplyvy, ktoré nepochádzajú z ekologických záťaží toxickými látkami, ani všeobecne z klimatických zmien, sú bezprostredne nasmerované na nervový systém. Zvlášť vysokou mierou sú dnes napádané a oslabované temporálne časti mozgu, takže predtým existujúce spúšťacie spoje sú eliminované a mnoho postihnutých osôb zvýšenou mierou zažíva stavy oslabenia. Prostredníctvom tohto oslabenia môže ľahšie nastať napríklad korona alebo iné infekcie, ale tie sú už len dôsledkom pôvodne existujúceho vplyvu. Súčasné napádanie a narúšanie oblastí mozgu s rozličnými synapsiami a neurotransmisnými pohybmi následne skutočne vedie k výraznému zhoršeniu schopnosti nadväzovať vzťahy a oslabeniu ľudskej myšlienkovej sily, ktorá je nutná, aby človek dokázal vytvárať logické súvislosti. Mozog ako orgán nesmie byť zaťažovaný alebo, ak to vyjadríme nadzmyslovo, zatemňovaný, pridúšaný alebo priamo deštruovaný. Keď vychádzame z duchovného výskumu, potom to primárne nie sú vírusové infekcie, ktoré spôsobujú túto účasť na deštrukcii laterálnych častí mozgu, ale sú to skôr skutočné, čoraz viac uvoľnené temné účinky, ktoré útočia na ľudí. Produkuje ich doba a jej

hrozné klamstvá.

Ak človek študuje tieto zaťažujúce sily v ich nadzmyslovej realite, vidí, že nepôsobia ako bezprostredné násilie, ale skôr ako zakrádajúca sa, zadúšajúca, temná sféra. Metafyzicky videné - tmavé a narúšajúce neviditeľné sily pomaly ukorisťujú z nervov svetlo a preto berú ľuďom schopnosti, ktoré sa dajú všeobecne nazvať logické myslenie v súvislostiach, radosť vo vzťahoch a schopnosť nadväzovať vzťahy. Nepôsobia ako úder, ani ako priame traumatizujúce násilie, ale majú skôr obaľujúci, zákerný, uzatvárací, tieniaci a nakoniec dusivý účinok na zdravé synapsie.

Najhodnotnejším základom ľudského bytia je morálka s odvahou k pravde.[2] Je založená na autentickej myšlienkovej sile a spiritualite. Tým, že práve táto najcennejšia realita, ktorá je v ľuďoch aspoň v princípe prítomná, je teraz ľuďom upieraná, vzniká v kozme temná bytosť, ktorá spôsobuje pomalé zadúšanie mozgu a nervových buniek. Jedinec, ktorý je dnes vystavený dianiu doby, stráca svoj prirodzený harmonický dych a už si nemôže bez strachu vychutnávať okolitý vzduch. Z dôvodu týchto veľmi totalitných vplyvov, ktoré sú účinné až do telesnosti, bude mnoho ľudí aj v budúcnosti upadať do pocitu izolácie a už nedokáže nadväzovať prirodzené vzťahy s ostatnými ľuďmi a s najrozmanitejšími prírodnými javmi. Mozog bude skutočne napádaný nehmotným spôsobom.

Avšak tí, ktorí sa aktívne snažia o intenzívne, vysokohodnotné, na vedomie zamerané otázky a prebúdzajú náročnú spiritualitu, aby bola zmyslom ich života, môžu veľmi dobre čeliť tejto tendencii doby. Budú vytvárať stále nové synapsie a budú dostatočne obnovovať stav svojich nervov v mozgu. Existuje však nebezpečenstvo, že pasívne nádeje z minulých skúseností a návyky z nich vyvinuté budú príliš intenzívne určovať život a že k obnove nedôjde. Avšak aby nervový systém zostal neporušený, potreboval by neustále výzvy a neprestajnú obnovu. Vplyvy klamstva súvisiace s dobou, ktoré pôsobia na nervový systém, vedú v mozgu k tendencii rozpúšťania. Iba nepretržitou aktivitou a opakovaným úsilím o duchovný pokrok môžu ľudia v budúcnosti čeliť ničivým vplyvom doby. Príliš dlhé prestávky s dlhými fázami bez podstatných otázok o zmysle a bez radostného pokračovania vo vývoji, nesmú dnes ľudí determinovať. Rastúcou mierou sa má rozvinúť práve schopnosť vytvárať vzťahy na základe lepšej morálky, lebo to poskytuje ochranu proti degenerácii a všeobecne proti psychickým ochoreniam.[3]

Poznámky

[1] Citát – zdroj: Twitter

[2] Pojem morálka je založený na trochu starobylom pojme mravnosť, ako ho zaviedli nemeckí idealisti (Fichte, Schelling, Hegel). Morálka tu znamená oveľa viac, než jednoduché poslúchanie pravidiel a mravných noriem. Morálka je vyžarujúcou silou osobnosti, ktorá vzniká zo zrelého vedomia, pokiaľ ide o obsah rozumne orientovaného utvárania života. „Absolútnou mravnosťou je žiť život nie závislý, ale v medziach zákonnosti a zároveň slobodný." - napísal Friedrich Wilhelm Schelling vo svojom Systéme transcendentálneho idealizmu z r. 1800 a naznačuje tým, že skutočná morálka nemôže byť uložená zvonka.

[3] Jedným z vplyvov, ktorý sa dá dnes pozorovať, sa prejavuje v moralizujúcich tlakoch. Tie zahŕňajú zahaľujúci, paralyzujúci a temný charakter a sú určitým protikladom skutočnej morálky.

[články Heinza Grilla](#) < späť